

06 / Kaustisilla

säv., san. & sov. Kalliokoski

Kaustisten kesässä kerran sut museon varjossa näin.
Viivyit vain hetkisen verran. Jo kauneutes lumoihin jäin.
Kaustisten suvessa illoin kaiken sen uudelleen koen,
niin kuin silloin Penttilän sillalla, Kaustisten kunnalla,
rannalla Vetelinjoen.

Pamppaili syömmeni silloin, sut viimeiseen tanssiin kun hain.
Tähtisilmies loisteen ja suudelman palkaksein sain.
Kaustisten suvessa illoin kaiken sen uudelleen koen,
niin kuin silloin Penttilän sillalla, Kaustisten kunnalla,
rannalla Vetelinjoen.

Kesän tullessa Kaustisten kutsuun vastaan, en paikoillein jää.
Vaik' tiedän et' naapurikunnan on ruohokin vihreämpää.
Vieläkin hämyssä illan odotan sua takaisin,
taas ootan sua museon varjossa, Kaustisten kunnalla,
rannalla Vetelinjoen.

KAUSTISTEN, KAUSTISTEN, KAUSTISTEN, KAUSTISTEN, KAUSTISTEN, KAUSTISTEN,
KAUSTISTEN, KAUSTISTEN,
niin kuin silloin Kappelin krillillä, Kaustisten kunnalla,
rannalla Vetelinjoen.